

Parlamentul
Republicii Moldova

OS nr. 12
4 iunie 2024

Deputat în Parlamentul
Republicii Moldova

AMENDAMENT
la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative
nr.390 din 02 .11.2023

În conformitate cu prevederile art. 59 din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr. 797/1996, în urma examinării proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (nr.390 din 02.11.2023) prezint următorul amendament:
Proiectul de lege se completează cu amendament cu următorul conținut:

La Art. I. Codul administrativ al Republicii Moldova nr.116/2018 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2018, nr 309-320, art.466) cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

La P. 4. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„ **Articolul 6.** Procedura administrativă

(1) Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect

în exterior, îndreptată spre:

- a) examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual,
- b) examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ;
- c) examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

(2) Procedura administrativă este obiectul controlului judecătoresc în procedura contenciosului administrativ.”

La p. 10. Se completează cu un articol nou Art. 43¹ cu următorul cuprins:

„**Articolul 43¹.** Repararea prejudiciilor cauzate prin activitate administrativă
Persoanele fizice sau juridice care se consideră vătămate într-un drept propriu prin activitate administrativă pot solicita repararea prejudiciilor concomitent cu cererea depusă către autoritatea publică sau ulterior după soluționarea acțiunii în contencios administrativ prin hotărâre judecătorească irevocabilă.

În cazul în care repararea prejudiciilor este solicitată ulterior, acțiunea privind repararea de prejudicii se examinează ca acțiune în obligare cu respectarea termenului de 3 luni de la rămânerea irevocabilă a hotărârii judecătorești pentru depunerea cererii în prealabil.”

Argumentare:

Implementarea prevederilor constituționale din art.53 referitoare la posibilitatea justițiabililor de a pretinde reparare de prejudicii urmare a desfășurării necorespunzătoare și abuzive a activității administrative. Acest drept este indiscutabil, însă modul de realizare a acestuia actualmente este lăsat la discreția autorității publice care poate decide examinarea separată, de regulă, ulterioară a capătului de cerere cu privire la repararea de prejudicii în cazul în care se pretinde a fi vătămat un drept prin activitate administrativă. Modificarea propusă prin amendament nu este de natură să schimbe conceptul „recursului de plină jurisdicție”, adică să treacă cauzele referitoare la repararea de prejudicii din contencios administrativ în dreptul comun. După cum nu se intenționează excluderea de prejudicii morale care pot fi pretinse în contencios administrativ conform art.2006 Cod civil. Art.43¹ din proiect accentuează că nu autoritatea publică, ci justițiabilul decide dacă să pretindă reparare de prejudicii concomitent cu acțiunile de bază sau ulterior după soluționarea irevocabilă a acestora de către instanța de judecată.

La p.20. La art. 72 alineatul (2) litera c) se expune în redacție nouă cu următorul conținut:

„c) depusă verbal, conform art.73 alin. (6);”

Argumentare:

Depunerea verbală a petițiilor în procedura administrativă a fost concretizată cu referire la modul și momentul în care pot fi efectuate.

Astfel, art.72 a fost modificat ca normă de trimitere la art. 73 din legea-cadru.

p. La articolul 105 se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Documentele/actele comunicate prin intermediul poștei electronice a petiționarului se consideră recepționate din momentul confirmării recepționării mesajului. Lipsa confirmării recepționării nu afectează durata procedurii administrative.”

La p. 31. La art. 115 alin. (2) după sintagma „spezele pentru petiționare” se include sintagma ”pentru notificare, pentru copiile actelor prezentate”.

Argumentare:

Au fost concretizate cheltuielile care trebuie suportate de către autoritățile publice și de către participanții la procedura administrativă (art.115), pentru a exclude confuziile și a facilita relaționarea subiecților raporturilor administrative.

La p.35;36;37;38;39; 40;41;42 Titlul V se expune în redacție nouă cu următorul :

„TITLUL V. PROCEDURA PREALABILĂ

La P.36 Articolul 162 va avea următorul conținut: ”Articolul 162 Scopul procedurii prealabile

(1) Procedura prealabilă precede adresarea în judecată cu o acțiune de contencios administrativ, indiferent de scopul urmărit de către reclamant.

(2) Cererea poate fi îndreptată în prealabil spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal;

- b) emiterea unui act administrativ individual;
- c) impunerea autorității publice la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune;
- d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ;
- e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ.

P.36 Articolul 163 va avea următorul cuprins:” Articolul 163 Neefectuarea procedurii prealabile

Procedura prealabilă nu se efectuează dacă:

- a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei;
- b) decizia cu privire la cerere înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială;
- c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată”.

P.37 Articolul 164 va avea următorul cuprins:” Articolul 164.Depunerea cererii în prealabil

(1) Cererea în prealabil se depune în scris, pe suport de hârtie sau în formă de document electronic, la autoritatea publică competentă.

(2) Autoritatea publică competentă este:

a) în cazul prevăzut la art. 162 alin. (3) lit. a), d) și e) – autoritatea publică care a emis actul administrativ individual ori normativ sau care este parte a contractului administrativ;

b) în cazul prevăzut la art. 162 alin. (3) lit. b) și c) – autoritatea publică care este obligată să emită un act administrativ individual sau căreia i se cere efectuarea unei acțiuni sau inacțiuni ori tolerarea unei acțiuni.

(3) Dacă cererea se depune în prealabil la autoritatea publică ierarhic superioară, aceasta transmite neîntârziat, dar nu mai târziu de 3 zile lucrătoare autorității competente cererea și o eventuală cerere de suspendare a executării actului administrativ individual. Ziua depunerii cererii la autoritatea publică ierarhic superioară se consideră ziua depunerii cererii la autoritatea publică competentă. Termenul de soluționare a cererii de suspendare a executării actului administrativ individual prevăzut la art. 172 alin. (3) începe să curgă din data înregistrării cererii la autoritatea publică competentă

(4) Dacă nu este denumită ca atare, o cerere depusă în prealabil nu poate fi respinsă din acest motiv, dacă este certă vătămarea unui drept prevăzut de lege care aparține persoanei.

P. 38 Articolul 165 va avea următorul cuprins:” Articolul 165. Termenul pentru depunerea cererii în prealabil

(1) Cererea se depune în prealabil în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual.

(2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea poate fi depusă în prealabil în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ.

(3) Art. 207 alin. (2) lit. f) din prezentul cod nu are incidență dacă autoritatea publică competentă decide cu privire la cererea depusă în prealabil, deși termenul pentru depunerea acesteea nu a fost respectat. Această prevedere nu se aplică în cazul în care printr-un act administrativ individual este favorizat un terț.

(4) Emiterea unui act administrativ individual, impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune, precum și anularea integrală sau parțială a unui act administrativ normativ poate fi solicitată autorității publice competente oricând fără obligația de a respecta un termen”.

Articolul 166. Inadmisibilitatea cererii depuse în prealabil

Cererea depusă în prealabil urmează a fi declarată inadmisibilă dacă:

- a) nu este depusă la autoritatea publică competentă;
- b) este depusă peste termenul prevăzut de art. 165 din prezentul cod;
- c) este depusă de către o altă persoană decât cea care își revendică propriile drepturi vătămăte prin activitate administrativă;
- d) prin cererea se solicită efectuarea altor acțiuni decât cele prevăzute de art. 162 alin. (2).”

La P.40, Articolul 167 va avea următorul conținut:” Articolul 167. Soluționarea de către autoritatea publică competentă a cererii depusă în prealabil

(1) Dacă consideră cererea ca fiind admisibilă și întemeiată, autoritatea publică competentă:

- a) anulează în tot sau în parte actul administrativ individual contestat;
- b) emite actul administrativ individual solicitat;
- c) exercită acțiunea sau inacțiunea solicitată ori tolerează acțiunea cerută;
- d) constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrative
- e) anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ.

(2) Dacă respinge în tot sau în parte cererea ca fiind inadmisibilă sau neîntemeiată, autoritatea publică competentă transmite în cel mult 3 zile dosarul administrativ cu toate actele autorității publice ierarhic superioare.

(3) Termenele pentru soluționarea cererii depuse în prealabil sunt prevăzute de art.60-65 din prezentul cod.”

La P.41, Articolul 168. va avea următorul conținut: ”Decizia autorității publice ierarhic superioare

(1) Dacă autoritatea publică competentă a respins în tot cererea depusă în prealabil, decizia definitivă cu privire la cerere este luată de autoritatea publică ierarhic superioară. Dacă autoritatea publică competentă a respins în parte cererea, autoritatea publică ierarhic superioară soluționează doar partea respinsă a cererii.

(2) Dacă este necesară investigarea circumstanțelor, autoritatea publică ierarhic superioară poate efectua ea însăși aceste investigații sau poate împuternici autoritatea ierarhic inferioară să le efectueze.

(3) Soluționând cererea depusă în prealabil, autoritatea publică ierarhic superioară poate decide în sensul agravării situației participantului care a depus cererea prealabilă (*reformatio in pejus*), dacă legea nu prevede expres altfel.

(4) Termenele de soluționare de către autoritatea ierarhic superioară a cererii depuse în prealabil sunt prevăzute de art. 60-65 din prezentul cod.

(5) Aceste prevederi nu se aplică dacă autoritatea publică competentă nu are autoritate publică ierarhic superioară”.

P.42. Articolul 169 va avea următorul conținut: ”Prevederi procedurale suplimentare

(1) Dacă anularea sau emiterea unui act administrativ individual ori impunerea la acțiune, la tolerarea acțiunii sau la inacțiune în cadrul procedurii prelabile dezavantajează persoane terțe, atunci atragerea lor în procedură și audierea înainte de soluționarea cererii prelabile sînt obligatorii.

(2) Decizia cu privire la cererea depusă în prealabil se emite și se motivează în scris și se notifică participanților.

(3) Prevederile cu privire la actul administrativ individual se aplică corespunzător.”

Argumentare:

Cu referire la procedura prealabilă s-au atestat neconcordanțe greu de conciliat între prevederile Cărții a 2 Capitolul V și art.208 cu referire la efectul inadmisibilității (art.207) acțiunilor de contencios administrativ (art.206) din cauza nerespectării acesteia. Astfel, în Titlul V Cartea a 2-a se conțineau prevederi referitoare la procedura prealabilă atribuite doar acțiunilor în contestare și în obligare. Iar art.208 se referă la cereri depuse în prealabil ca și condiție de admisibilitate a 4 feluri de acțiuni din 5. Excepția se referă doar la acțiunea în control normativ, pentru care actualmente nu există procedură prealabilă. Mai mult decât atât, alin.(1) art.208 nu concretizează la care fel de acțiune se referă, și doar prin contrapunere cu art.162-163 se poate deduce că este vorba de acțiune în contestare. Iar acțiunea în obligare este aparent cea mai dificil de operat, pentru că poate avea necesitatea a două cereri depuse în prealabil, fapt care nu poate să nu afecteze drepturile persoanelor. În acest sens, urmare a multiplelor propuneri, critici, sugestii cu referire la aspectele enunțate este mai oportun de a expune un capitol esențial din cartea a 2-a în redacție nouă și de a corela art.208 și 209 din cartea a 3-a, astfel încât să se clarifice că: indiferent de care fel de acțiune se depune în instanța de judecată din cele prevăzute în art.206, justițiabilul trebuie să se adreseze în prealabil către autoritatea publică cu o cerere. Prin amendament se clarifică care este autoritatea publică competentă să examineze cererea depusă în prealabil, după cum se clarifică că acțiunea în obligare are nevoie doar de o singură cerere depusă în prealabil. De importanță majoră este clarificarea termenului depunerii cererii în prealabil în funcție de felul de acțiune care se conturează. Astfel, acțiunile în obligare, în realizare și în control normativ nu justifică un termen pentru sesizarea în prealabil. Iar acțiunile în contestare și în constatare trebuie să fie limitate în timp pentru operarea în procedură administrativă prealabilă. De asemenea, a fost clarificată relaționarea autorității publice competente cu autoritatea publică superioară, inclusiv prin concretizarea expresă a termenelor de soluționare a cererilor depuse în prealabil.

În același context se propune armonizarea și prevederilor art.209, pentru a clarifica care este termenul de adresare în instanța de judecată, având ca punct de pornire cererea depusă în prealabil.

În consecință nu considerăm necesar ca unele acțiuni în contencios administrativ să fie imprescriptibile. Este suficientă imprescriptibilitatea cererilor în prealabil. Iar ulterior, lipsa de reacție a autorității publice se echivalează ca sancțiune cu neindicarea sau indicarea eronată a căii de atac în decizia cu privire la cererea depusă în prealabil.

P. 43. La articolul 170 se completează cu un nou alineat cu următorul conținut:

„(6) Urmare a soluționării de către instanța de judecată a unei acțiuni în contencios administrativ autoritatea publică poate relua din oficiu sau la cerere procedura administrativă, cu excepția procedurilor disciplinare.

La reluarea procedurii administrative autoritatea publică va respecta în mod obligatoriu efectele hotărârii judecătorești irevocabile.”

Argumentare:

Reluarea procedurii administrative se propune a fi concretizată, prin accentuarea că efectele hotărârii judecătorești irevocabile trebuie respectate în eventualitatea în care procedura se reia din oficiu sau la cerere, fapt care va consolida practica judiciară și puterea lucrului judecat nu va putea fi periclitată de activități administrative abuziv reluate. Mai mult decât atât, specificul procedurilor disciplinare aplicabile în raporturile de drept administrativ nu trebuie să ignore efectele quazi-penale ale acestora, motiv pentru care nu vor putea fi reluate pe aceleași temeieri.

p.45. Articolul 178 se expune în redacție nouă:

„Articolul 178. Executarea creanțelor bănești în cazul persoanelor juridice

(1) Executarea creanțelor bănești în cazul persoanelor juridice de drept public se efectuează conform Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014 și Codului de executare.

(2) Executarea creanțelor bănești în privința persoanelor juridice de drept public care nu sunt autorități publice se efectuează în condițiile Codului de executare. Suma plăților pentru executare silită nu poate depăși 20 la sută din bugetul persoanei juridice aprobat pentru anul în care se pune în executare documentul executoriu.”

Argumentare:

Modificarea art.178 va stabili, similar reglementărilor de la art. 249-256, competența și actele normative aplicabile pentru executarea creanțelor bănești în cazul persoanelor juridice de drept public, prin includerea normei de blanchetă, care face trimitere la Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014 și Codul de executare. Modificarea alin. (2) al acestei norme, va institui garanții similare celor ce se regăsesc la al. (4) al art. 68 al Legii finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181/2014 și pentru persoanele juridice de drept public care nu au statut de autorități publice (de exemplu, asociații profesionale instituite prin lege) - or, garanția din Legea 181/2014 nu se va aplica organizațiilor ce activează în interes public, dar care nu sunt finanțate din bugetul public național. Considerăm că pentru a asigura continuitatea funcționării acestora, ținând cont de caracterul public al activităților lor, este necesar de a asigura o limitare a încasărilor silit echivalentă cu 20% anual din bugetul acestora, exact cum este prevăzut de Legea 181/2014.

p.58. La articolul 207 alineatul (2) propoziția întâi va avea următorul :

„Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs dacă:

”La litera a) sintagma „definitivă” se substituie prin sintagma „irevocabilă”.

La litera a) sintagma „de drept” se exclude;

Litera b) se expune în redacție nouă cu următorul conținut:

„b) există o încheiere judecătorească irevocabilă prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune în acelaș litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeieri sau prin care s-a încetat procesul urmare a confirmării unei tranzacții de împăcare între părți cu privire la același litigiu;”

La litera c) sintagma „de drept” se exclude;

Art.207 Se completează cu alineatul nou (5) cu următorul conținut:

„(5) Normele speciale pot prevedea și alte temeuri de inadmisibilitate care nu vor afecta esența dreptului la apărare.”

Argumentare:

În același context, se propune excluderea sintagmei „în special” din prevederile Cărții a 3-a, în special de la art.207 care se referă la temeiurile de inadmisibilitate a acțiunilor în contencios administrativ. Accesul la justiție prin interpretarea extensivă normelor privind inadmisibilitatea riscă să fie dependent de erorile judiciare persistente încă în practica națională. În plus, certitudinea normelor juridice sunt deziderate deja constant consacrate în practica Curții Constituționale. Astfel, se propune ajustarea art.207 și la standardele europene de reglementare efectivă a accesului la justiție. Pentru comparație în dreptul comun acțiunile civile au temeuri limitate de refuz și restituire și abuzurile judecătorești sunt atractive nu doar pentru recursuri, dar și pentru critici acute ale comunității juridice. Deceniile de practică judiciară denotă că alte impedimente ale accesului la justiție decât cele prevăzute de CPC nu mai pot exista, iar Codul administrativ nu poate constitui un pericol pentru dreptul la apărare de abuzurile mult mai grave ale autorităților publice. Limitările accesului la justiție trebuie să fie prevăzute expres și limitativ de lege și nu pot fi lăsate la discreția interpretativă a magistraților.

P. 59. Articolul 208 va avea următorul conținut:

„**Articolul 208.** Respectarea procedurii prealabile

(1) Până la înaintarea acțiunii în contestare se va respecta procedura prealabilă, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Acțiunea în obligare se examinează numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

(3) O acțiune în realizare se examinează numai dacă reclamantul a depus în prealabil la autoritatea publică competentă o cerere prin care a solicitat efectuarea unei acțiuni, tolerarea unei acțiuni sau abținerea de la efectuarea unei acțiuni.

(4) O acțiune în constatare se examinează numai dacă reclamantul s-a adresat în prealabil la autoritatea publică competentă cu cerere de constatare.

(5) O acțiune în control normativ se examinează numai dacă reclamantul s-a adresat în prealabil la autoritatea publică emitentă cu cerere de anulare.

Argumentarea se regăsește la Titlul V care a fost corelat cu art.208

P. 61. Articolul 212 se completează cu alineatul (3) cu următorul conținut

„(3) Părțile în acțiunile în contencios administrativ sunt scutite de plata taxei de stat, cu excepția pretențiilor privind repararea prejudiciilor materiale și/sau morale cauzate prin activitate administrativă.”

Argumentare:

Corelarea prevederilor modificate ale noii legi a taxei de stat nr.213/20023 este necesară și prin reflectarea scutirilor de taxă de stat a reclamantilor în contencios administrativ.

P.63. La articolul 214 alineatul (2) va se expune în redacție nouă:

„(2) Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din cel puțin unul din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2).”

Alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Instanța de judecată fără citarea participanților la proces decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere care se execută imediat, dar este susceptibilă de recurs”.

Articolul 214 se completează cu un nou alineat (10) cu următorul conținut:

„(10) În cazul acțiunilor în control normativ nu se admit măsuri de protecție provizorie și nu poate fi solicitată suspendarea actului normativ contestat, dacă legea nu prevede altfel.”

Argumentare:

Concretizarea efectului imediat al măsurii de protecție provizorie este necesară anume în Codul administrativ, fără a face referire la reglementările de drept comun cu referire la asigurarea acțiunii civile. De asemenea, practica a impus necesitatea concretizării caracterului alternativ al temeiurilor suspendării actului administrativ pentru evitarea confuziilor interpretative și asigurarea protecției provizorii efective. În plus, considerăm prematură intenția de suspendare a actului administrativ cu caracter normativ, care ar putea fi valorificată din lipsa de prevederi exprese. Existența acțiunii în control normativ cu efecte pentru viitor este suficientă pentru apărarea drepturilor individuale, în cazul în care instanța de judecată anulează definitiv un act administrativ normativ.

P.67. Articolul 218 se completează cu litera e) cu următorul conținut:

„e) dacă pârâțul până la pledoarii comunică și probează executarea obligației care este obiectul acțiunii în contencios administrativ, iar reclamantul nu renunță la pretenții, instanța va adopta o hotărâre de respingere a cererii. În acest caz cheltuielile părților de judecare a cauzei se consideră compensate.”

Argumentare:

Prin completarea art.218 a fost completat un gol legislativ persistent și în justiția civilă în general. Este vorba de situația în care pârâțul până la pledoarii comunică și probează executarea obligației care este obiectul acțiunii în contencios administrativ, iar reclamantul nu renunță la pretenții. Pentru astfel de situații, în lipsa unei prevederi legale clare, se conturează practică judiciară disonantă și confuză. Se propune clarificare prin soluția de adoptare a unei hotărâri de respingere a cererii. În acest caz cheltuielile părților de judecare a cauzei se consideră compensate.

P. 74. La articolul 240 alineatul (1) se expune în următoarea redacție:

„Articolul 240. Împurenicirile instanței de apel

„(1) Examinînd cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii:

- a) respinge apelul și menține hotărârea;
- b) admite apelul, casează integral hotărîrea primei instanței și respinge acțiunea ca inadmisibilă;
- c) admite apelul, casează integral sau parțial hotărîrea primei instanțe și emite o altă hotărâre în partea casată.
- d) admite apelul și modifică hotărîrea primei instanțe;
- e) admite apelul, casează hotărîrea, confirmă tranzacția de împăcare și dispune încetarea procesului.”

Argumentare:

Împuternicirile instanței de apel necesită completare în funcție de confirmarea tranzacției de împăcare de către instanța de judecată, care deja este legiferată în procedura administrativă. În același rând, este necesar ca modificarea hotărârii primei instanțe să nu fie confundată cu casarea parțială din lipsa legiferării unei astfel de împuterniciri.

P.86 Art. II. Codul de executare nr. 443 din 24-12-2004 (Monitorul Oficial Nr. 214-220 din 05-11-2010, art. 704) se modifică după cum urmează:

”La articolul 36 alineatul (1) se completează cu următoarea propoziție: ”Cuantumul cheltuielilor se stabilește în unități convenționale, dacă legea nu prevede altfel. Mărimea unității convenționale e stabilită de Legea taxei de stat nr.213/2023”.

” Articolul 38 se completează cu un alineat nou cu următorul conținut:

”(2¹) Onorariul executorul judecătoresc în cadrul procedurii de executare a documentelor executorii prevăzute de Codul de proceduri administrative constituie 10 unități convenționale per oră, dar nu mai mult de 1 000 de unități convenționale în cadrul unei proceduri de executare. Metodologia de evidență și calcul a orelor în vederea stabilirii onorariului va fi aprobată de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești.”

Argumentare:

Întrucât se propun modificări ale prevederile legii-cadru (în particular art. 249-256), care pun în sarcina executorilor judecătorești executarea silită a documentelor executorii emise, prin prezentul amendament se propun modificări la Codul de executare. Astfel, avînd în vedere că se instituie noi tipologii de dosare de executare, care se pun în executare în condițiile Codului de executare, este necesar a se prevedea și modul de stabilire a cheltuielilor de executare pentru acestea. Astfel, se propun completări la art. 38 CE, similare celor ce se regăseau în prevederile al. (5) al art. 256 Cod Administrativ. La fel, pentru evitarea unor excese și pentru a asigura că practicile de calcul vor fi uniforme și ușor evaluabile în cazul unui control judecătoresc, s-a pus în sarcina Uniunii Naționale a executorilor judecătorești stabilirea metodologiei de calcul pentru acestea. Totodată, s-a considerat necesar a introduce o limitare a cuantumului onorariului încasat în aceste categorii de dosare (similar existenței plafonului de onorariu regăsit la lit. c) a al. (2) al art. 38 CE - cel mult 1000 de unități convenționale. De asemenea, se propune racordarea modificărilor la noua Lege a taxei de stat nr.213/2023 prin specificarea cuantumului unității convenționale de altfel, identic celui din alte acte normative cum ar fi Cod contravențional, Cod penal etc))

p. 87 Art. III Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25.07.2014 (Monitorul Oficial Nr. 223-230 din 08-08-2014, art. 519) se modifică după cum urmează:

La articolul 68 alineatele (1) și (2) se vor expune în următoarea redacție:

”(1) Documentele executorii privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național, precum și din contul autorităților/instituțiilor bugetare, se execută benevol de autoritatea competentă în

termen de 3 luni de la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești sau a actului ce stabilește obligația.

(2) În cazul neexecutării documentului executoriu în termenul indicat la alin. (1), creditorul poate solicita executorului judecătoresc inițierea executării silită, conform procedurii stabilite de Codul de executare și Codul de proceduri administrative, după caz.”

Alineatul (4²) se expune în următoarea redacție:

„(4²) Onorariul executorului judecătoresc pentru executarea silită a documentului executoriu va fi încasat în conformitate cu Codul de executare.”

Alineatul (4³) se exclude.

6. La anexa Nota va avea următorul cuprins: ”Notă: O unitate convențională este egală cu quantumul stabilit de Legea taxei de stat nr.213/2023.”

Argumentare:

Modificările propuse la Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25.07.2014 se aliniază modificărilor operate prin proiect în Codul administrativ și Codul de executare, păstrând termenul de executare benevolă de 3 luni pentru autoritățile publice, așa cum solicită în avizul său Guvernul (referindu - se la art. 252), iar al. (4³) al art. 68 se exclude, din motiv că acesta face trimitere la un termen eliminat prin noua redacție.

Deputat în Parlament

Olesea Stancu Stancu